

fredsstillende Maade. Hermed skal jeg henstille til Finansudvalget og Tinget at tage villigt paa denne Sag, som er en god Sag, der fortjener en god Løsning.

I samme Anmærkning staar der, at det er paatænkt at give 300 Kr. for Regnskabstilsynet med dette Færgeri, og det tror jeg heller ikke er for meget. Det er foreslaaet givet til Postmesteren i Hurup, men jeg vilde finde det mest naturligt, om det blev tillagt Postmesteren i Karby, da Færgestedet jo ligger paa Mors. Postmesteren i Karby har, saa vidt jeg ved, altid staaet Postvæsenet bi med Raad og Oplysninger angaaende denne Sag, og hvis der ikke er reelle Grunde til at lade Postmesteren i Hurup faa denne Indtægt, vil jeg henstille, at den lægges til Postmesteren i Karby. Jeg ved ikke af, at jeg nogen Sinde har set nogen af de to Postmestre, men jeg synes, at Postmesteren i Karby har nogen Grund til at føle sig forbigaaet, naar han hidtil fuldkommen gratis har staaet Postvæsenet bi med Raad og Oplysninger, og Vederlaget, naar der kommer et saadant, saa bliver givet til en anden.

Samtidig vil jeg henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa en Klasse Mennesker i Statens Tjeneste. Det er Brevsamlerne. Der er baade Mænd og Kvinder, og de er ca. 400 i Tal. De er vistnok ikke særlig godt aflagte, største Parten maa vistnok endog siges at være meget daarligt aflagte. En hel Del af dem skal tidlig op om Morgenen og ekspedere Posten, før det bliver lyst, og Brændsel er jo meget dyrt. Derfor vilde jeg finde det ret naturligt, om de fik et Tilskud. Man kunde kalde det Tillæg til Brændsel, eller hvad man vil, blot de faar noget.

Vilhelm Rasmussen: Jeg skal paa dette meget sene Tidspunkt gøre mig den størst mulige Umage for at være kortfattet, men der er nogle Bemærkninger, som jeg ikke godt kan undlade at gøre. Jeg vil først takke den højtærede Justitsminister for det imødekommende Svar, jeg fik angaaende Degenerationsspørgsmaalet. Men naar Ministeren vil henvende sig til Professor Keller, vil jeg henstille, at han ogsaa spørger Sindssygelægerne til Raads i denne Sag, f. Eks. Direktør Wimmer og Overlægerne Geill og Hallager. Det beror paa en Misforstaaelse, at denne Sag alene vedrører de aandssvage. Undersøgelsen skulde gerne omfatte alle Former for udtalt Degeneration.

Jeg vil dernæst takke den højtærede Landbrugsminister for hans i alt væsentligt imødekommende Svar. Vedrørende Spørgs-

maalet om Opdyrkning af Hedestrækningen ved Hvilsum sagde Ministeren, at han havde sendt Sagen til Undersøgelse i Hedeselskabet, og vi maa saa afvente, hvad Hedeselskabet siger. Men jeg tør vel nok udtale Haabet om, at der ikke maa gaa et halvt Aar til, inden Hedeselskabet sender sin Betænkning i Sagen.

Paa et enkelt Punkt var jeg ikke saa glad ved Ministerens Udtalelser, idet han mente, at den rigtige Fremgangsmaade med Hensyn til Udnyttelsen af de umaadelige Masser af Muslinger, vi har liggende, var at overlade dette til rent privat Drift. Jeg synes, at man i de Tider, i hvilke vi lever, har Lov til at vente stor Foretagsomhed af Staten, og jeg vil mene, at en Foretagsomhed paa dette Felt fra den højtærede Landbrugsministers Side ikke var mere, end man nok kunde gøre sig Haab om. Endelig var der et Spørgsmaal, som den højtærede Landbrugsminister helt sprang over. Det var dette, om man ikke i Tide burde sørge for en Opdyrkning af aabne Sletter i Statsskovene som f. Eks. Dyrehavssletten. Denne Sag udtalte den ærede Minister sig ikke om, og jeg vilde gerne høre hans Mening derom.

Jeg skal derefter vende mig med nogle faa Bemærkninger til enkelte ærede Medlemmer, der har gjort Modbemærkninger til mit første Indlæg i denne Debat.

Det ærede Medlem fra Kolding (Laursen) udtalte, at Socialismen var ikke andet end Samfundsfølelse, og Samfundsfølelse kan vi alle have, og saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, var han i Grunden efter sin Opfattelse Socialist lige saa godt som Socialdemokraterne. Hvis man ikke gør sig virkelig Rede for, hvad man forstaar ved sin Samfundsfølelse, kan det lyde meget bestikkende, men det er alligevel en ganske overfladisk Betragtning, og for at hjælpe det ærede Medlem til en noget grundigere Forstaaelse af denne Sag har jeg fulgt den Skik, jeg plejer at følge, at slaa op i Litteraturen, og har der fundet en Forfatter, som udtaler sig meget klart herom. Det maa maaske være mig tilladt at læse nogle faa Linier, hvori han definerer Socialismens Begreb. Han siger saaledes: „Den stærke Regulering af alle Erhvervsforholdene, som er det mest iøjnefaldende Træk i Socialismen, kunde synes at gøre denne Lære til det modsatte af en Personlighedslære, men Socialismen vil kun binde Menneskene i disse Forhold, der vedrører deres ydre Eksistensvilkaar, for at kunne frigøre dem desto fuldstændigere i hele deres indre Liv, som er langt det væsentlige“. Jeg vælger